

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica pri[m]a p[ost] oct[auas]. Pasche Textus eua[n]g[elij] Jo. ca. x.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Unica prima post oc. pasce

sumus etiam aliter exponere: vtriusque referre
do ad meritum. Nam beati. i. beatores qui non
viderunt ceteris paribus: quia magis merentur.
Et beati. i. beatores qui vident: non quod ceteris
paribus: sed quia ceteris habuerunt fidei firmitates.
Ebray. Quia pro Joannes pauca alius
euangelistis dixerat: subiungit (Vultis quod
de et alia signa fecit Iesus). i. post resurrectionem:
idem: sicut Ebray. Ideoque subdit (i. in spe)
ctu discipulorum suorum) cum quibus. i. solis pro resurrectionem
rectorem querat? est qui non sunt scripta in li-
bro hoc? Et pro sciam? quod non discipulorum
tamen gratia miracula faciebat: totam naturam huma-
nam alioquin sicut Ebray. dicit. (Hec autem scri-
pta sunt ut credatis quod Iesus est filius dei)
Quia enim una persona subsistit in diuina et in
humana natura: de eodem vere dicitur quod filius est
dei et virginis. Nec enim Iesus dicitur naturam
humanam sicut deus diuinam et christus vtriusque
quod tamen dicit eam in concreto: supponit pro suppo-
sito diuino in qua talis natura subsistit. Et
ideo vocare Iesum in testamento est iurare pro deo
(Et ut credentes) fide formata charitate
(vitam eternam) que sola simpliciter est vita
(habebitis in nomine eius). i. pro ipso qui est vi-
ta. Et hoc est documentum quod in hac parte
te habet. Videt autem beatus euangelista alius
quoniam in suo libro sine impositione. deinde pro
supradidisse aliam manifestationem christi factam
etiam ad mare tyberiadis. Et idem forte acci-
dit de historia a dulcere mulieris: de qua supra
dictum est. Amen

Unica prima post oc. Pasche
Textus euang. Jo. ca. 1.

Ego sum pastor bonus.

Bonus pastor animam suam
dat pro ouibus suis
Mercenarius autem qui non est
pastor cuius non sunt oues pro-
prie: vidit lupum venientem: et
dimittit oues et fugit. Et lupus
rapit et dispergit oues. Mercenari-
us autem fugit quia mercenari-
us est: et non prinet ad eum de ouibus.
Ego sum pastor bonus: et
cogit oues meas: et cognoscunt
me mee. Sicut nouit me pater
et ego agnosco patrem: et animam

meam pono pro ouibus meis. Et alius
as oues habeo que non sunt ex
hoc ouili: et illas oportet me ad-
ducere: et vocem meam audient: et
fiet unum ouile et unus pastor.

Ego sum pastor bonus

ius etc. Jo. 1. In presentibus euangeli-
gelio tangit compatio que est inter
ter verum pastorem et mercenari-
um. et interferunt quedam de lupo et ouibus.
Intelligit autem pro pastore plures bonos.
pro mercenariis plures malos. pro oue sub-
ditus. pro lupum diabolum et quilibet eius mi-
nister intendens malum ouem: ut sunt here-
tici. Dicit ergo. (Ego sum pastor bonus) Sic
autem dicit Ebray. dominus ante ista quedam magis
promiserat in futurum. vtriusque felicitate vita. Pro-
ne aliquid decrederet: hic agit de sua passi-
one: ut sic discamus arguere. Si iste pro nobis
moritur. et mortem suam pronunciat. quare
non potest aut non vult futuram vitam pre-
miciare et dare? Sed contra: quia bonus pa-
stor intrat pro ostium: ut dicit Joannes. ipse
pro non potest intrare pro ostium cum sit ostium:
ut idem dicit. Ad hoc dicit Aug. Sicut
pro se nouit patrem: nos autem pro illum. sic in-
trat in ouile pro seipsum: et nos pro ipsum. Nos
quia christum predicamus pro ostium intramus: christus
autem seipsum predicat. Lumen enim et alia
demonstrat et seipsum. Hec ille. Et intendo
dit quod non inconuenit spiritualiter quod unus sit
pastor principalis et ostium. Nec tamen ostium
conuenit omnibus pastoribus bonis: sed
tamen principali. Item: quia saluator se lau-
dat: quod et non videtur bene factum in se. et etiam
nobis est exemplum malum. ut. i. nos ipsos lau-
demus et magnificemur. Ad hoc dicit quod
nullus purus homo debet velle laudari a se vel
ab alio. quia si cogitet vitam suam perire: si
habet dolendi et erubescendi causam: si
futuram timendi. Non sic autem christus. id vult a
nobis laudari propter nos. Unde Aug. super
psalm. Laudari se vult deus ut tu proficias
as. non ut ille sublimetur. Non hoc a te amat
quod illum augeat: sed quod te ad illum perducat
Hec ille. Et similiter seipsum laudat propter
nos. Unde Beatus Hieronymus in moralibus. Deus qui nos per
hibet ne pro ore laudemur: per scripturam

sacra laudes suas loq̄t: nō q̄ ip̄e indiget
q̄ p̄ficere laudib; nescit. s; dū suā nob̄ ma
gnitudinē narrat: n̄rām ad se ip̄eritā sub
leuat. et bona sua laudādo nos edocet: q̄
oīno hō nō cognosceret si de se tacere vo
luisset. Laudes igit̄ suas indicat: vt vale
amus eū audiētes cognoscere: cognoscē
tes amare: amātes seq̄: seq̄ntes adipisci:
adipiscētes hō ei⁹ visione p̄stāt. Hec ille
(Bon⁹ pastor) animar; nō pecor; (animā
suā). i. vitā corpālē. fm̄ Aug. que ē ab aīa
(dat). i. mori exponit (p̄ ouib; suis). i. pro
spūali salute animar; sibi cōmissar;. Sp̄
em̄ p̄ p̄uatōe r̄ recuperatōe dignioris ex
hibendū est vlt̄ r̄ nūq̄ ec̄uersio. Est at̄
melior vita vni⁹ boīs q̄ vitā mille pecu
dū. imo oīm bestiar; et melior spūal̄ sal⁹
vni⁹ aīe q̄ corpālīs vitā pastoris. Ideo
tenet̄ p̄lat⁹ etiā sub pena pcti mortāl̄ pro
spūali subditōr; vitā piculū mortē r̄ mor
tem ip̄am si expedit sustinere (Mercenari
rius at̄). i. p̄ mercede inferuētis gregi. Nō
est aut̄ pp̄rie fm̄ Aug. merces vitā et̄na:
cū illa sit hereditas sed res r̄pālīs. Der
ces enim nō debet filio: sed op̄ario cōdu
cto: Grego. in home. Sūt nonnulli q̄ duz
pl⁹ terrenā substantiā q̄ oues diligunt:
merito nomen pastoris p̄dūt. Nō enī pas
tor: s; mercenari⁹ vocat̄ q̄ n̄ p̄ amore int̄
no oues dñicas: s; ad r̄pales mercedē pa
scit. Hec ille. (Et q̄ n̄ ē pastor) cut⁹. i. affe
ctus nō est ad oues: q̄ nō est dñs ouū sed
est op̄ari⁹ cuius non sunt oues pp̄e. S;
ex hoc videt̄ q̄ oēs boni p̄lati p̄ter ch̄m
sunt mercenarij. q̄ oues non sunt eor; pro
p̄rie s; ch̄ri: q̄ dixit petro Joā. xxi. Pasce
oues meas. Ad hoc d̄ico dupl̄r. Dñs: q̄
silia nō op̄tz esse in oīb; silia. In corpālī
bus ergo pastor. i. dñs ouū r̄ mercenari⁹
distinguit̄ p̄ possidere r̄ n̄ possidere oues
In spūalīb; hō per amare oues r̄ amare
mercedē q̄ habet̄ p̄ ouib;. Sc̄do q̄ oīs
boni pastores sūt vni⁹ volūtatis cū p̄mo.
Et q̄ illū pl⁹ q̄ seipos diligunt: oīa pp̄
ip̄m diligūt. r̄ suū pp̄riū bonū iudicat̄ q̄
qd̄ illi⁹ est: in q̄ seipos pl⁹ q̄ i seipis dili
gūt (videt̄ lupū veniēte). i. diabolu et mi
stros ei⁹ fm̄ Aug. de sb̄is dñi. Et vt idē
d̄r sup̄ Joā. ille lup⁹ videt̄ ventre r̄ oues
sugulare: cū videt̄ adulterū r̄ hmōi cri

mina suadere. Sc̄bz; Gre. hō in home. est
q̄libet iniust⁹ opp̄sor. Vñ ait. lup⁹ sup̄
oues venit̄ cū q̄libet iniust⁹ r̄ raptor: fide
les q̄sc; r̄ hūiles opp̄mit. Hec ille. (r̄ d̄i
mittit oues et fugit) fm̄ Aug. fugit dum
nō audet̄ pctā multare r̄ vellere: excōicā
do r̄ puniēdo: ita q̄ sicut ip̄e amor vlt̄ cu
piditas est spūalis p̄gressio: ita timor vt
ait est fuga. Sed r̄ fm̄ Gre. idem videt̄ et
se ista fuga. vnde ait. Fugit aut̄. q̄ dum
sibi ab iniusto piculū metuit: resistere ei⁹
iniusticie nō p̄sumit. Fugit aut̄ nō mutan
do locū: sed subtrahēdo solaciū. Hec ille.
In hoc aut̄ est documētū q̄ tpe neces
sitaris p̄bant animor; q̄itates. Grego. in
home. Lup⁹ veniēs indicat̄ q̄ q̄s aīo sug
greg; custodiā stabat Hec ille (r̄ lup⁹). i.
diabol⁹ vlt̄ tyrān⁹ (rapit r̄ disp̄git oues.
Diabol⁹ q̄dē rapit ad se aīas p̄ pctm̄: et
eas disp̄git p̄odia r̄ inimicitias q̄s int̄ il
las seminat. Tyrān⁹ hō rapit r̄palia: et
disp̄git oues q̄s pp̄rijs bonis r̄ pp̄rijs lo
cis expulsiis vagari cogit. (Mercenari⁹
aut̄ fugit. r̄ causa subdit̄ q̄ mercenarius
est) n̄ diligēs oues s; mercedē. Gre. Act
dicat. Stare i piculū ouū nō p̄r q̄ in eo q̄
ouib; p̄est nō oues diligit: s; lucz frenum
q̄rit. Et iō opponere se p̄ piculū trepidat:
ne hoc qd̄ diligit amittat. Hec ille Sed
p̄tra arguit. Nā apli veri pastores fuerit
r̄ tamē fugiebāt dicere dño. Cū vos p̄sc
q̄nt̄ in ista ciuitate fugite in alia. Dat. r.
Ad h̄ r̄ndet̄ Aug. ad Honoratū dicens.
q̄ aliq̄n̄ etiā corpālī fugere licitū est. non
solū ex p̄dicta dñi sn̄ia: sed etiā exēplis s̄ā
croz parz. Nā br̄s Athanas⁹ r̄ multi
ali; sc̄ti fugerūt tyrānos. Vñ ex ip̄is ver
bis dñi hui⁹ q̄sp̄ōis p̄iras colligit. Non
em̄ vitupat̄ simpl̄r pastor q̄ fugit: s; q̄
fugit: et dimitte oues in piculū. Si q̄ sine
ouū piculū fugere possz: nō est fuga vitu
panda. Si q̄ solū pastore impetat lupus
fugere p̄r. q̄ nullū piculū imminet ouib;.
q̄b; p̄ aliū p̄uidet̄. et ip̄e se refuat ad ouū
vtilitate q̄b; adest aīo. Vñ isto mō fugit
Paul⁹ Act. it. Si hō tor⁹ grex ip̄erat. et
sunt sibi p̄les pastores seu p̄lati sufficētes
ad ouū exhortationē r̄ regimē: p̄nt̄ aliq̄
eor; fugere. Si hō sit vn⁹ tm̄: et n̄ licz fu
ga: q̄ oues exponeret piculū. Notandū ē

Dominica. I. post octa. Pasce

aut q̄ is q̄ pest male. aut caret recta fide. z sic est lupus. ois em̄ heretic⁹ est mister diaboli. aut caret iurisdictione. z sic ē latro. Aut bona intēdo: et sic est mercenarius. q̄ intrat p̄ ostiū: et p̄itarēin docet quā nō facit: et p̄uar oues: ideo tolerand⁹ est z sic cut pastor: amplexed⁹: et fur abijciendus. (Ego sū pastor: bon⁹) Hoc autē s̄z Chryṣ. dicit q̄l̄ p̄cludens ex p̄missis. Nā duos malos pastores noiauerat. s. furē q̄ nō intrat p̄ ostiū z venit vt furef z macret et p̄dar. Et mercenariū de q̄ dicit in p̄nti euan gelio q̄ immēte piclo fugit. A p̄mo autē se distingit dīcēdo se venisse nō ad macrā dū: s̄z vt oues vitā habeat. A scdo p̄o dīcēdo q̄ aiam suā ponit p̄ ouib⁹ suis. Ido necessario sequit q̄ sit bon⁹ et ver⁹ pastor. Et q̄ bon⁹ pastor oues diligit. z ex frequēti visitatōe eas cogit: z consequit ab eis agnoscat. ideo subdit (Et cognosco oues meas: z cognosco me mee) p̄ sollicitā visitatōez. fm̄ Theo. Vel fm̄ Grego. in homel. cognosco. i. diligo. Unde ait. acti ap̄re dicat. Diligo oues meas: z ip̄e me diligentes obsequit. Qui em̄ p̄itarē non diligit: h̄c ad huc mīme cogit. Hec ille. Et loquit de cognōe affectua q̄ spirat amor: et fm̄ quā d̄z mītri filius: aut v̄ire ad mētes n̄ras. De hoc autē habes a sancto Tho. i. di. xv. z. xvj. Qd̄ p̄o d̄z. z cogit scūt me mee: intelligit de apl̄is et alijs q̄ iā eū sc̄bant. Vel loquit de futuro p̄ modū p̄teriti: p̄pter rei certitudinē. Vel idō sic dicit: q̄z in p̄ximo erat vt cognosceret ab eis. Notandū autē est q̄ oues christi eo modo illum sequunt quo oues sunt. Si p̄destinatōe: p̄destinatōe sequunt: non actu aliq̄. Nā etiā ecōuersi aliq̄ sequunt actu z nō p̄destinatōe q̄ ad aliq̄ futuruz t̄ps: vt p̄sate. (Sicut nouit) i. amat fm̄ Grego. (me p̄z: z agnosco p̄ez) cuius si gnū ē qd̄ subdit (er aiam meā) ex ei⁹ amore (pono p̄ ouib⁹ meis) Gre. i. home. Acti ap̄re dicat. Ea charitate q̄ p̄ ouib⁹ morior q̄ntū p̄em diligā oīdo. Hec ille. Vñ et fm̄ Chryṣ. Paul⁹ volēs se v̄ez esse pastorem p̄tra pseudo apl̄os demōstrare: exem plū induxit a picul⁹ z mortib⁹. quia vt ait Theo. seductores p̄ ouib⁹ aiam. nō expo-

nunt. Et nota q̄ cū ly sicut: aliq̄ equalit̄ tate: aliq̄ similitudinē importet: h̄ stat p̄mo modo loq̄ndo de ch̄zo q̄ ad diuitatē. z scdo mō q̄ ad hūanitatē. Hic autē sic dubitat et dicit doctor angelic⁹. Cum in christo sint tres substantie. s. s̄b̄: aīe z cor poris: q̄rif: q̄s h̄c loquit cū d̄z. animā me am pono. Non em̄ loq̄t s̄b̄: q̄z nūq̄ fuit ab aīa separā. Hec aīa: q̄z nihil sepat a se ip̄o. Hec corpus v̄l ch̄us q̄tū ad corpus q̄z corp⁹ nō habz p̄tātē itez sumendi eaz. Dīcēdū est q̄ in morte aīa illa fuit sepa ta a carne: cum ch̄s sit vere mortuus. diuitas autē nec ab aīa nec a carne vnq̄ fuit separata. Et idō corp⁹ p̄tute diuitatis aīam posuit et itez reassumpsit. Hec ille virtualit̄. Sed q̄z bec postilla nō est tota sc̄i Tho. sed est tota vel prim collecta p̄ discipulū ei⁹: possum⁹ dicere q̄ s̄b̄: s̄z ue sup̄ditū eternū est qd̄ loquit. cui⁹. s. ē agere z pati. Et s̄b̄: aīam posuit. i. de posuit: nō a se. s̄z a corpe sepando: p̄missiue saltē. Et hoc loq̄ndo de aīa rōnali que ē pars hoīs. Si em̄ loq̄mur de aīa. i. vita q̄ est essentia viuētis. i. hūanitas: sic eā de p̄posuit. i. sepauit a se: ad hunc sensum. q̄z i triduo nō fuit vnita s̄b̄o. q̄z nec fuit i rez natura in triduo mortis ch̄i. s̄z erat corrupta p̄ mortē. Et istemet est sensus sc̄i Thome. s. q̄ corp⁹ virtute diuitatis. i. di uinitas q̄ erat i corpe h̄c loq̄t. Gre. in ho mel. Quia p̄o nō solū iudeā sed z gentilitatē redimere venerat: subiūgit (Et alias oues habeo) i. gentiles p̄destinatos (q̄ n̄ sunt ex hoc ouili) (Sicut em̄ dicit Aug⁹. de s̄b̄is d̄z: p̄us d̄ns loq̄bat de ouili qd̄ ē carnale gen⁹ isrl̄. et idō dicit: ex hoc ouili: et illas op̄ez) ex suppositōe nō absolute (me adducere) p̄ apl̄os meos fm̄ Aug. ad cog nitionē veritatis et celestē conuersatōem. Et sicut dicit Chryṣ. in hoc notat tam iudeos q̄ gentiles tūc fuisse disp̄os (z vo cē meā audiet) i. vocē apl̄o: i. in q̄b⁹ ego lo quor: q̄s illi audiet: eis assentiēdo p̄ fidez z obediēdo p̄ uersatōez. (Et fiet vnum ouile) i. vna eccl̄ia ex gentili z iudatco p̄p̄o p̄pter vnū baptisimū signaculū fm̄ Theo. (z vnus pastor) i. ch̄s. imo vn⁹ vicari⁹ pastoris. i. papa. Et his autē oib⁹ p̄z q̄ in p̄nti euāge. fit mētio de q̄tuor. P̄us

de vero et bono pastore. De q̄ ponunt tria
 signa. s. p̄ ouib; pasci: oues cognoscere: et
 oues ad ouile reducere. Huius officii est
 oues pascere p̄bo et exēplo: ac tpali substi-
 dio. Sc̄do fit mētio de mercenario: de q̄
 etiā tria signa ponunt. s. de ouib; curā nō
 gerere. lupo veniēte fugere. lanā et tēpo-
 ralia querere. Huius studiū est mulgere et
 tōdere. Un̄ et ch̄is p̄mo pastori nūq̄ vi-
 rit: tōde: s; pascē. Semel autē dixit ei: oc-
 cide A et .r. sed nō loq̄bat de ouib; . s; de
 volatilib; et reptilib; et q̄drupedib; immū-
 dis. p̄ q̄ significant supbi et auari et luxuri-
 osi. Tertio fit mētio de lupo: cui ponunt
 tria signa. s. inuadere. rape: et disp̄gere o-
 ues. Et autē officii est illas occidere. P̄-
 mo decipiēdo. De eo em̄ legit q̄ hūanas
 voces et canū latrat̄ emittat vt pastores
 et oues decipiat. et in hoc est figurā diabo-
 li. Sc̄do p̄ impatiētiā frāgēdo. Legit ei
 de eo q̄ p̄tra vētū vadit: ne canes ei odo-
 rē percipiat. Et idē facit diabolus dū homi-
 nem in aduersitatib; tanq̄ in ventis eris-
 stentē: rētandū et tribulādū inuadit. Ter-
 tio p̄ spem vanā alliciēdo. Nā legit de lu-
 po q̄ libent̄ ludit. Un̄ r̄si puez rape pos-
 sit cū eo ludit: s; tandē deuorat. Quarto
 de ouib; de q̄b; tria signa ponunt. s. pasto-
 rē cogitare. s. cognitōe practica q̄ ē p̄ opa-
 tionem. et voce audire: et eū seq̄. q̄ oia re-
 ducunt aliq̄ mō in vñū. Hāc officii ē sim-
 plicitatē habere in aspectu: in affectu et in
 actu: lupū fugere: vtilitate afferre. sobrie
 et mansuete viuere.

Pr̄m̄ica sc̄da post octāas. pascē.

Textus euangel. Jo. cap. xvi.

**Modicum et iam non vi-
 debitis me: et iterum mo-
 dicum et videbitis me:
 quia vado ad patrem.**
 Disserunt ergo ei discipulis ei
 ad inuicem. Quid hoc est quod dicit
 nobis: modicum et non videbitis
 me: et iterum modicum et videbitis
 me: et quia vado ad patrem. Dice-
 bant ergo. Quid est hoc quod dicit:

modicum: nescimus quid loquitur.
 Cognouit autē Iesus quia volebat
 eum interrogare: et dixit eis. De
 hoc quod dicitis inter vos: quia dixi mo-
 dicum et non videbitis me: et iterum
 modicum et videbitis me. Amen
 amen dico vobis: quia plorabitis
 et flebitis vos: mundus autē gau-
 debit: vos autē contristabimini:
 sed tristitia vestra fiet in gau-
 dium. Mulier cum parit tristitiam
 habet: quia venit hora eius. Cum
 autē pepererit puerum: iam non memi-
 nit pressurę propter gaudium: quia
 natus est homo in mundum. Et
 vos igitur nunc quidem tristitia
 habetis. Iterum autē videbo vos: et
 gaudebit cor vestrum: Et gaudium
 vestrum nemo tollet a vobis

Modicum et iam non

videbitis me. Jo. xvi. In p̄-
 sentī euangelio tangunt tria
 p̄icta q̄ sūt. Dubitatio. Dis-

solutio et Cōsolatio

Quantū ad p̄mū tangit q̄dā dubitatio
 quā discipuli ch̄i in eius p̄bo habue-
 rūt. Pro q̄ sciendū est q̄ ea de q̄b; h̄ est
 sermo eo sero p̄tigerūt in q̄ cap̄ est dñs
 Quia q̄ discipulos de sua absentia et re-
 cessu tristes aliq̄ntulū fleuarat: p̄mittēdo
 eis aduētū sp̄s sancti: itez incipit de tristitia
 loq̄. Ch̄ys. Hoc autē facit vt affuefaciat
 eos p̄ tristitiā auditiōe bñ ferre suā separa-
 tiōe. Eā em̄ q̄dolet aiām et a tristitia m̄-
 ta detinet: nihil ita p̄suevit q̄etare vt que
 tristitia pariūt q̄ba reuoluta p̄tinue. Hec
 ille. Dicit q̄ (Modicum et iam nō videbitis
 me: et iterum modicum et videbitis me) Sc̄d̄
 Aug. autē p̄ p̄mū modicū itelligit t̄ps ab
 illa hora i q̄ loq̄bat vsq̄ ad passiōe per
 quā eorū aspectib; subtract̄ ē. Per sc̄d̄m
 p̄o modicū itelligit t̄ps ab hora mort̄ vsq̄
 q̄ ad horā resurrectiōis: q̄ ocul̄ eorū red̄-
 dit̄ ē. Sc̄d̄ Ch̄ys. autē et Alehu. p̄ p̄mū
 modicū itelligit t̄ps ab hora passiō-
 nis vsq̄ ad horā resurrectiōis i q̄ illū nō